

Benedykt XVI

Odrzucajcie niszczycielską moc nienawiści : homilia podczas Mszy św. na zboczu Góry Przepaści : (Nazaret, 14 maja 2009 r.)

Salvatoris Mater 12/1/2, 283-284

2010

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

cie w małżeństwie, patrzcie na miłość Józefa do Maryi i do Jezusa; wy, którzy przygotowujecie się do małżeństwa, tak jak Józef szanuje waszego przyszłego małżonka czy małżonkę; wy, którzy złożyliście Bogu dar z siebie w celibacie, rozważcie na nowo nauczanie Kościoła, naszej Matki: «Dziewictwo i celibat dla królestwa Bożego nie tylko nie stają w sprzeczności z godnością małżeństwa, ale ją zakładają i potwierdzają. Małżeństwo i dziewictwo to dwa sposoby wyrażania i przeżywania jedynej Tajemnicy Przymierza Boga ze swym ludem» (*Redemptoris custos*, 20). [...]

Spotkanie z katolickimi stowarzyszeniami kobiet
(Luanda, 22 marca 2009 r.)⁶

Decydujące i wytrwałe działania kobiet w historii

«Nie mają wina» – powiedziała Maryja, prosząc Jezusa, by dalej mogła trwać radość wesela, jak zresztą powinno być zawsze: «Goście weselni nie mogą pościć, dopóki pan młody jest z nimi» (por. Mk 2, 19). Potem Matka Jezusa poleciła służbie: «Zróbcie wszystko, cokolwiek wam powie» (por. J 2, 1-5). Dzięki temu macierzyńskiemu pośrednictwu pojawiło się «dobre wino», zapowiedź nowego przymierza wszechmocy Bożej z ludzkim sercem, ubogim, ale otwartym. Zresztą to samo wydarzyło się już w przeszłości, kiedy – jak słyszeliśmy w pierwszym czytaniu – «cały lud jednogłośnie powiedział: 'Uczynimy wszystko, co Pan nakazał'» (Wj 19, 8). [...]

«Nie mają wina» – powiedziała Maryja do Jezusa. Drogie kobiety angolskie, obierzcie Ją sobie za waszą Orędowniczkę u Pana. Taką Ją znamy z wesela w Kanie – jako kobietę łagodną, pełną macierzyńskiej troski i odwagi, kobietę, która dostrzega potrzeby innych i, pragnąc by zostały zaspokojone, przedstawia je Panu. Przy Niej możemy wszyscy – mężczyźni i kobiety – odzyskać ten spokój i głęboką ufność, która daje nam radość w Bogu i czyni niez mordowanymi w walce o życie. Niech Matka Boża z Muximy będzie gwiazdą waszego życia, niech was zachowuje w jedności w wielkiej rodzinie Bożej. Amen.

Homilia podczas Mszy św. na zboczu Góry Przepaści
(Nazaret, 14 maja 2009 r.)⁷

Odrzucajcie niszczycielską moc nienawiści

[...]

Gdy zastanawiamy się nad tymi rzeczami tu, w mieście Zwiastowania, nasze myśli w naturalny sposób podążają ku Maryi, «łaski pełnej», Matce Świętej Rodziny i naszej Matce. Nazaret przypomina nam, że musimy uznawać i sza-

⁶ „L'Osservatore Romano” 30(2009) nr 6, 43. 45.

⁷ „L'Osservatore Romano” 30(2009) nr 7-8, 40.

nować pochodzącą od Boga godność i specyficzną rolę, jakimi Bóg obdarzył kobiety, a także ich szczególne charyzmaty i zdolności. Zarówno jako matki rodzin, jak przez pełnienie istotnej funkcji w świecie pracy i w instytucjach społecznych bądź na mocy specjalnego powołania do naśladowania naszego Pana przez wypełnianie ewangelicznych rad czystości, ubóstwa i posłuszeństwa kobiety pełnią niezastąpioną rolę w tworzeniu owej «ekologii społecznej» (por. *Centesimus annus*, 39), której tak pilnie potrzebują nasz świat i ta ziemia: środowiska, w którym dzieci mogą uczyć się kochać innych i opiekować się nimi, uczciwego życia i szacunku dla wszystkich, praktykowania cnót miłosierdzia i przebaczenia.

Myślmy tutaj także o św. Józefie, człowieku sprawiedliwym, którego Bóg zechciał uczynić głową rodziny. Dzięki wyrazistemu i ojcowskiemu przykładowi Józefa Jezus poznał cnoty pobożności, wierności własnemu słowu, prawości i ciężkiej pracy. W cieśli z Nazaretu zobaczył, że władza w służbie miłości daje nieskończenie bogatsze owoce niż władza, której celem jest dominacja. Jak bardzo nasz świat potrzebuje wzoru, przewodnictwa i pełnej spokoju siły takich ludzi jak Józef!

Kontemplując Świętą Rodzinę z Nazaretu, spoglądamy na koniec na małego Jezusa, który w domu Maryi i Józefa wzrastał w mądrości i rozumieniu aż do dnia, gdy rozpoczął działalność publiczną. Z obecnymi tu młodymi ludźmi chciałbym w tym miejscu podzielić się pewną szczególną myślą: Sobór Watykański II uczy, że dzieci przyczyniają się do uświęcania rodziców (por. *Gaudium et spes*, 48). Zachęcam was, byście zastanowili się nad tym i naśladowali Jezusa nie tylko w okazywaniu rodzicom szacunku, ale także w pomaganiu im w pełniejszym odkrywaniu miłości, która nadaje naszemu życiu najgłębszy sens. W Świętej Rodzinie z Nazaretu dzięki Jezusowi Maryja i Józef poznali wielkość miłości Boga, Jego Ojca Niebieskiego, ostatecznego źródła wszelkiej miłości, Ojca, od którego każdy ród w niebie i na ziemi bierze swoją nazwę (por. Ef 3, 14-15). [...]

Nieszpory w bazylice Zwiastowania
(Nazaret, 14 maja 2009 r.)⁸

Dziękujemy Bogu za cud Wcielenia

[...]

To, co wydarzyło się tu w Nazarecie, daleko od spojrzeń świata, było szczególnym działaniem Boga, potężną interwencją w dzieje, za której sprawą poczęło się Dziecko i przyniosło zbawienie całemu światu. Cud wcielenia jest dla nas nieustannym wyzwaniem, byśmy otwierali nasze umysły na nieograniczone możliwości przemieniającej mocy Boga, Jego miłości do nas, Jego pragnienia zjednoczenia z nami. Tutaj odwieczny i zrodzony Syn Boży stał się człowiekiem

⁸ „L'Osservatore Romano” 30(2009) nr 7-8, 42.